Fel de fel

In fiecare zi

De la zimbru la Eminescu

E ciudată şi meteahna colecţionarilor de timbre. Plătesc mai mult de cât pe un tablou de un mare artist, sau o carte rară, un biet petec de hârtie de doi centimetri pătraţi, gumată pe o parte şi cu o poză pe altă parte, bine înţeles poza trebue să fie măzgălită cu tuşul unei ştampile aşa încât chiar iluzia unei valori artistice, totuşi prin raritatea petecului, şi mai ales prin preţul obţinut la burse speciale în libera concurenţă dintre alţi amatori de aceleaşi gusturi, se ajunge la inexplicabile extaze şi bucurii. Aşa se întâmplă în toate ţările, şi faptul e unul din aspectele ciudate ale civilizaţiei. Uneori de la steme şi de la arătarea preţului cu care a fost folosită la început marca în colţul unei scrisori, se ajunge la folosiri ingenioase, popularizându-se vederi din ţară şi chipuri de oameni cari merită cinstea celebrităţii. Astfel cu prilejul matchurilor sportive deşi nu prea văd legătura, s'a emis un timbru cu chipul lui Eminescu de pe urma căruia s'a încasat mai mult de cât de pe o ediţie de poezii în mod legal, şi de mii de ori mai mult la specula bursei după stampilare. Operaţia a folosit celor care joacă la timbre poştale. Ştiu şi afirm cu hotărîre că dacă s'ar reglementa valorificarea unor asemenea emisiuni neacoperite, după ce s'ar da câştigul legiuit poştei, ar rămâne capitaluri enorme în lei şi în valute străine din care s'ar putea realiza înfăptuiri culturale, zidindu-se muzee, teatre şi opere — şi subvenţionându-se. Ştiu la fel că aceste petecele ar putea adesea să fie mult mai artistice şi întotdeauna instructive pentru colecţionarii tineri şi bătrâni, dacă ar fi folosite talentele contimporane mai mult de cât clişeele fotografice. Pentru profani e de neînchipuit că de pe urma unei zile de timbru comemorativ se creiază şi se vântură valori de milioane. E departe de noi gândul să nimicim jocul nevinovat şi plăcerile lui — dar asta nu ne împiedecă să constatăm că pasiunea ar putea printr'o ingenioasă îndrumare să fie mai folositoare. Sunt alte ţări unde s'a ajuns la o asemenea exploatare cuminte.

ADRIAN MANIU

Extraordinar, dar autentic...

Harold Carew e un tânăr american, care înainte de a împlini vârsta de 14 ani, a fost în stare să-şi construiască singur, fără ajutorul nimănui, un avion cu care a zburat.

*

Edith Lawton, care avea o frumoasă voce de soprană se urcă în avion în 1934, sări cu paraşuta şi după ce ajunse cu bine la pământ constată că vocesa îşi schimbase timbrul şi că devenise controlată. Ea a păstrat aceeaşi voce până în ziua de azi.

*

Pe când se afla la Chicago în 1912, Paderewski a cântat odată la pian 22 de ore în şir, câştigând astfel un pariu de 1000 de dolari

Cu acest prilej el a povestit că i se întâmplase să cânte fără întrerupere chiar 40 de ore.

Aţi ştiut că...

Unghia de la degetul cel mare creşte mult mai repede decât de la celelalte degete ale mânii. Pe de altă parte unghia degetului mic e cea mai puţin grăbită să crească...

*

Inima omenească are aproximativ 4000 de bătăi pe oră.

*

Celebrul matematician Einstein a fost cândva simplu funcţionar şi anume, inspector al brevetelor de invenţii, în Elveţia.

*

Oraşul Ierusalim e, în parte, alimentat cu apa ce vine printr'un apeduct, construit în timpurile biblice.

*

Există o nouă mătase artificială fabricată din lemn, care e cu o treime mai subţire decât cea mai frumoasă mătase naturală Ea se întrebuinţează în ţesături pentru rochii şi e atât de fină în cât un ghem de o livră ar putea lega cele două maluri ale Oceanului Atlantic.

*

Grecia a exportat 17.000 tone de untdelemn de măsline în 1938.

*

Un chimist german a propus să se folosească pentru identificări vinele de deasupra mâinii, întocmai ca şi amprentele digitale. El pretinde că fiecare mână comportă un sistem vânos caracteristic şi unic.

Totuşi, există o mare asemănare a vinelor sau a amprentelor digitale la gemeni.

Lei la bord!

Vaslu olandez „Amazone" părăsise New-Yorkul, având pe bord câţiva pasageri cu totul remarcabili şi anume nişte lei pe cari trebuia să-i transporte în Venezuela. La câteva mile de coasta americană însă, vasul „Amazone" se văzu nevoit să lanseze următorul desperat apel: „S. O. S. E vreun vas înarmat în apropiere? S. O. S. Lei scăpaţi pe bord!".

Situaţia era destul de gravă. Dar, răspunsul radiofonic care sosi după câteva mintue era liniştitor: „Nu împuşcaţi. trimitem îmblânzitori de lei". Şi într'adevăr, peste puţin sosi un vas al patrulei de coaste cu doi dresori pe bord. Aceştia înarmaţi cu o plasă mare şi cu câte un bici, de care de altminteri n'au fost nevoiţi să uzeze, au izbutit, mulţumită abilităţii lor să facă leii să reintre în cuşca lor.

PRIETENIE

Mica Ileana Wagner hrănind cu biberonul la Sighişoara o căprioară.

CUM SE DEVINE MILIARDAR

Unul din cei mai bogaţi oameni din Canada e astăzi miliardarul Wright, despre care se spune că are 3 milioane de lire sterline în bani lichizi şi 25 de milioane în proprietăţi, acţiuni etc. Ceeace e însă interesant la acest om e că, nici el n'a ştiut cum a ajuns atât de repede la acest fel de avere.

El şi-a început cariera ca parlagiu la abatorul Lincolnshire. Meseria însă nu-i prea plăcea şi într'o bună zi emigră în Canada, unde cu ceva bani ce-şi agonisise, deschise o măcelărie într'un lagăr de căutători de aur. Intr'o zi i se oferi pe un preţ ieftin nişte acţiuni ale unor mine, care erau de abia la începutul exploatării.

Bill Wright uită aproape de acţiunile lui pe care le pusese pe fundul unui sertar. Când însă citi din întâmplare într'un ziar cursul acţiunilor, fu izbit de un nume care i se păru cunoscut. După o scurtă gândire îşi aduse aminte: era numele acţiunilor lui. Atunci, se duse în grabă acasă, le luă din sertar şi se prezentă cu ele la bancă. Aci, toţi funcţionarii, dela portar până la director se ridicară plini de deferenţă dela locurile lor, căci Wright devenise milionar fără să-şi fi dat măcar seama.

UN DANS UTIL

In fiecare an răsare, undeva, în lume, câte un dans nou, care după o scurtă celebritate e dat uitării spre a face loc altei fantezii coreografice.

Dansul de care vrem să vă vorbim însă, are sorţi nu numai de izbândă ci şi de durată, căci el vine, — ca să zicem aşa, — în ajutorul unei foarte simpatice categorii de dansatoare: acelea pe care nu le invită nimeni, s'au prea puţini.

Aceste domnişoare, care nu sunt totdeauna urâte şi plicticoase, ci numai mai puţin îndrăsneţe decât altele, au acum următoarea posibilitate: în noul dans ale au dreptul să se repeadă la o pereche şi să se agaţe de cavaler, care e nevoit să danseze cu amândouă partenerele deodată.

Se pare că dansul acesta nu e numai foarte amuzant, dar şi foarte folositor.

MUMII IN FORMĂ DE BALOTURI

Civilizaţia vechiului Peru rezervă arheologilor nenumărate surprize, dintre care aceea a descoperirii unor mumii împachetate asemenea unor baloturi nu e cea mai mică.

Cele mai interesante din aceste mumii au fost găsite în peninsulele Paracas şi la început, atât poziţia în care se aflau cât şi nenumăratele vestminte în care erau înfăşurate, fură pentru cercetători prilej de multă bătaie de cap. De ce era uoare chircite în aşa mod încât bărbia le atingea genunchii?... Şi de ce erau învăluite în zeci de vestminte?... Incetul cu încetul şi enigma aceasta a fost deslegată ca multe altele de acest fel. Şi iată ce s'a stabilit:

Pe timpul când în Europa vechiul imperiu roman începea să se clatine, în populaţia din Peru se producea o adâncă separare a claselor. Cei cari aparţineau castelor înalte, primeau chiar dela naştere un dar ciudat, menit să le servească spre a se deosebi mai târziu de sărmanii muritori. Era vorba de o scândură care li se fixa în aşa mod pe partea dinainte a capului, în cât da acestuia, cu timpul, o formă turtită şi lunguiaţă, considerată ca indiciul suprem al unei origini nobile.

Aceasta era la începutul vieţii, iar la sfârşitul ei, deosebirea era şi mai mare, căci pe când un om de rând era îngropat odată, unul de obârşie nobilă trebuia înhumat de patru ori!...

Prima dată, mortul era redus la cea mai mică expresie, fiind strâns, după cum am mai spus, cu genunchii la bărbie şi cu mâinile încrucişate pe piept. El era apoi învelit cu 12 vestminte de toate felurile şi cusut într'o piele, care lua forma unui cub. Locul unde era capul era încă însemnat spre a fi luat în consideraţie la a doua îngropare.

Vom spune, în treacăt că locuitorii Peru-lui locuiseră în timpurile primitive în munţi unde înhumarea cadavrelor era mult îngreunată de tăria solului. Şi erau nevoiţi deci, să strângă cel mai mult trupurile ca să ocupe mai puţin loc. Obiceiul a rămas însă şi când înhumarea se făcea în pământ moale.

Printre alte precauţiuni ce se mai luau la îngropăciune era şi aceea de a se astupa cu un fel de paie gura, ochii şi urechile pentruca „spiritul decedatului să nu se mai poată întoarce în corpul pe care-l părăsise".

Dar, această precauţiune nu devenea cu adevărat eficace decât dacă, după câtva timp, trupul era din nou îngropat, după ce era iarăşi înfăşurat în tot soiul de şaluri şi vestminte. Cu modul acesta balotul se făcea din ce în ce mai mare şi creştea mereu la fiecare nouă înhumare. Abia la a patra se putea spune că mortul putea să se bucure de o meritată odihnă. Atunci se făcea marele ospăţ cu care se încheia viaţa terestră a celui dispărut. El se putea odihni de acum zeci, sute de ani chiar, până ce se găsea vreun arheolog care să-l scoată uneori la lumină.

Un al şaselea simţ?...

Se ştie că „rabdomaneia" care era cunoscută din timpuri străvechi a revenit iarăşi la modă, sub numele de „radiestesie". Această putere de a descoperi lucrurile ascunse şi în special cursurile şi izvoarele de apă, presupune la acel care o manifestă existenţa unui al şaselea simţ. Se crede că acest simţ ar fi fost comun tuturor muritorilor în vremurile îndepărtate, în care popoarele nomade colindau pământul şi mulţumită lui descopereau apa cu care să-şi potolească setea precum şi alte substanţe folositoare. Pe măsură însă ce oamenii se stabiliră în anumite regiuni, acest simţ încetă de a mai fi folosit şi puterea de divinaţiune se stinse aproape cu totul. Totuş ea supravieţui în unii indivizi şi poate chiar se găseşte încă în stare latentă în oricare din noi.

Deşi nu e posibil să se controleze autenticitatea tutulor faptelor de acest gen ajunse la urechile publicului, multe din ele par posibile şi verificabile.

In Memoriile secrete ale Marinei franceze" de la sfârşitul secolului XVIII se găsesc amănunte interesante asupra operei surprinzătoare a nauscopului, — individ care vede navele dela mari distanţe, — Baltinean, care semnala prezenţa vaselor dela mii de kilometri.

Astfel se spune între altele, că acest Baltinean, făcând experienţe din ordinul guvernului într'o perioadă de timp de 8 luni, semnalase 216 nave, neînşelându-se de cât de 4 sau 5 ori şi atunci din pricina întârzierei provocate de furtuni.

Alt nauscop faimos a fost mulatrul Lislet-Geoffroy, care da indicaţii exacte asupra dimensiunilor, formei şi a roţilor navelor aflate la mari distanţe.

Astăzi, în multe ţări se fac asemenea experienţe pentru descoperirea epavelor marine, cu aparate special construite de radiestesişti. Chiar când locul unde se găseşte o asemenea epavă e cunoscut mai dinainte, aparatele acestea sunt folositoare de oarece ele dau indicaţii preţioase asupra poziţiei ei şi împiedică erori ca aceea când o epavă relativ recentă a fost confundată cu alta, care zăcea de sute de ani pe fundul oceanului.

O altă formă a radiestesiei e aşa numita „telestesie", fenomen care constă în a percepe de la distanţă şi a descoperi obiectele, fără a fi nevoie de a se duce la locul unde se găsesc, ci prin simpla examinare a unei hărţi topografice sau a unei fotografii a localităţii. Se afirmă că unii radiestesişti operând cu pendulul asupra unor părţi topografice au însemnat pe ele locul exact unde se găseau izvoare subterane. Ceva mai mult, rezultatele obţinute dela doi operatori, cari au lucrat fără să ştie unul de altul, s'au dovedit perfect identice. Asemenea constatări sunt de natură să uimească chiar şi pe cei mai sceptici dintre oameni.

Maxime şi cugetări

De îndată ce o idee sănătoasă intră în spiritul nostru, ea aruncă o lumină ce ne face să vedem o mulţime de lucruri, pe care nu le observasem altădată.

Chateaubriand

Pentru APĂRAREA PASIVA

CUMPĂRAŢI

Truse individuale pentru gazaţi şi
Truse colective (mici şi mari)
omologate de Ministerul Aerului şi Marinei

la **MEDIGEN** s.a.r.

care s'a mutat (din Calea Victoriei) în
Calea Moşilor 180 A Bucureşti (Biserica Olari) Tel. 5.47.51
De vânzare la farmacii şi drogherii.

1832

Un duel senzaţional între doi copii fenomenali

New-York, 21 Sept.

Copilul George Lovetti, în vârstă de 4 ani, din oraşul Detroit (Statele Unite), după părerea părinţilor lui, e atât de deştept, în cât, fără îndoială trebue ca şi opinia publică din Statele Unite să fie ţinută la curent cu posibilităţile acestui *copil minune*.

Tatăl lui George Lovetti reuşi cu concursul celui mai mare ziar din Detroit, să aducă la cunoştinţa publicului că fiul lui poate să cânte din memorie ariile a cel puţin 3.000 de bucăţi muzicale, fără să facă cea mai mică greşeală, şi printre acestea chiar şi uverturi complete.

Tatăl lui Lovetti nu mai putea de bucurie faţă de recunoaşterea publică a talentului fiului său, dar mai ales se bucura la gândul că vecinul său Demer, va suferi grozav la citirea laudelor ce-i aducea copilului cel mai mare ziar din Detroit. Dece? Pentrucă şi familia Demer, bătea la rândul ei toba în oraş, că copilul lor, Jean, în vârstă de 3 ani, era de o inteligenţă fenomenală.

D. Demer, tatăl lui Jean, s'a dus la redacţia ziarului, unde a protestat că „scârţâiturile" lui Lovetti nici nu se puteau compara cu posibilităţile fenomenale ale copilului său. Deşi numai în vârstă de 3 ani, Jean, odrasla lui mult iubită, ar fi în stare să facă orice, nu ca Lovetti, care n'ar fi decât o reclamă comercială. Şi începu să povestească despre cunoştinţele şi posibilităţile fenomenale al copilului său minune...

Era atât de sigur de succesul lui Jean, în cât parie cu 5.000 de dolari că un juriu imparţial, judecând fără pärtinire, va recunoaşte superioritatea lui Jean Demer faţă de George Lovetti. Ziarul îşi însuşi ideia lui Demer şi lansă imediat condiţiunile şi data când urma să fie ţinut concursul. La auzul acestei veşti, tatăl lui Lovetti depuse şi el suma de 5.000 de dolari la casieria ziarului, iar direcţiunea ziarului pentru a da o extindere şi mai mare concursului şi pentru a capta şi mai mulţi cititori, oferi la rândul ei un premiu special pentru eventualul câştigător al concursului. Dar ziarul nu se opri numai la atât, ci închirie salonul unui varieteu, pe scena căruia urma să se desfăşoare duelul între cei doi copii fenomenali, asistaţi de un juriu imparţial.

In ziua decisivă sala teatrului era arhiplină. Se vedea lămurit cu publicul din sală, compus în majoritate din rude şi prieteni ai familiilor celor doi concurenţi, era împărţit în două tabere. Juriul, compus mai ales din oameni ai şcoalei, stabilise un program nu prea distractiv, căci el trata acest concurs mai repede ca un examen şcolar, decât o întrecere între cei doi copii.

Prima repriză fu câştigată de Jean Demer, care fiind întrebat de juriu, cu cât au plătit Statele Unite — atunci când au cumpărat dela Rusia, în anul 1867 peninsula Alaska, răspunse:

— Şapte milioane de dolari,— şi — mai adăugă copilul precoce, — o adevărată bătaie de joc, pentru o ţară unde aurul se găseşte din belşug.

După succesul rivalului său, Georges Lovetti păşi mândru în faţa juriului, gata să se războiască cu toată lumea.

El recită din memorie cuvânt cu cuvânt declaraţia de independenţă a Statelor Unite, şi în unele puncte dădu desluşiri mult mai bune decât rivalul său Jean. Cu un succes schimbător, ambii rivali îşi manifestară cunoştinţele în legătură cu Lincoln, Beethoven, Napoleon şi alte figuri din istorie şi din viaţa culturală.

După o luptă aprigă, care dură 5 ore, juriul declară concursul închis şi se retrase într'o cameră vecină cu scena pentru a delibera şi hotărî pe învingătorul concursului.

Hotărîrea juriului, aşteptată cu atenţiunea încordată de cele două partide rivale din sală, sună astfel: „Concurenţii au obţinut aceiaşi notă".

In urma acestei hotărîri a juriului celor două familii li se restitui cei 5.000 de dolari; în plus fiecare primi câte jumătate din premiul special instituit de ziarul, care organizase concursul. Cu toate acestea duşmănia între cele două familii vecine, în loc să dispară, s'a adâncit şi mai mult.

Dar victime ale rivalităţii dintre cele două familii sunt cei doi micuţi, copilăria lor fiind speculată, de oarece părinţii lor vor să-i dreseze, prezentându-i apoi ca „copii fenomenali".

Intâmplări din Capitală

Descoperirea şi arestarea autorilor unui furt

Şeful poliţiei judiciare, primind o plângere din partea d-lui Alfred Hertz, domiciliat în str. Guttenberg No. 16, etajul II, că între 17-21 Septembrie i s'au furat din casă toate lucrurile de îmbrăcăminte şi rufărie, precum şi trei geamandane cu diferite obiecte casnice, — d-sa a dispus să se facă cercetări.

Au fost descoperiţi autorii îndrăzneţului furt. Ei sunt: femeea Ana Chiminuc, servitoare la d. Bolla, domiciliat în acelaş imobil din str. Guttenberg nr. 16 şi un cunoscut al acesteia anume Gheorghe Brăduţeanu, portarul imobilului-block din bulevardul Domniţei nr. 49, în locuinţa căruia s'au şi găsit toate lucrurile furate cari au fost restituite păgubaşului.

Atât servitoarea hoaţă, cât şi complicele ei, au fost înaintaţi, cu actele dresate, parchetului de Ilfov.

Adunarea generală extraordinară a societăţii compozitorilor români

Duminică, a fost la sediul său din str. Lipscani 110, o adunare generală extraordinară a societăţii compozitorilor români. Şedinţa a fost prezidată de d. Ion Nonna Otescu, vice-preşedinte al societăţii.

Adunarea a aprobat, în unanimitate de voturi, propunerea făcută de d. secretar general al societăţii, Const. Brăiloiu, în concordanţă cu comitetul de conducere, de a aduce unele modificări la statut în virtutea cărora, pe viitor, vor putea fi aleşi membri activi ai societăţii poeţii de seamă, autori de librete şi texte folosite de compozitori.

D. I. Grigore Perieţeanu este ales vice-preşedinte al societăţii, noua hotărîre aplicându-se, astfel, dela început, într'un chip pe care adunarea îl găseşte, fără excepţie, deosebit de fericit.

Adunarea ratifică apoi hotărîrea comitetului, de a trece în seama „Fundaţiilor Regale", arhiva de folclor a societăţii, una din cele mai sistematice şi mai bogate din lume, operă a compozitorului Constantin Brăiloiu şi a colaboatorilor formaţi de d-sa.

Drept recunoştinţă pentru concursul dat şi interesul manifestat faţă de societatea compozitorilor în decursul existenţei şi activităţii ei, d. prof. Gusti este ales în unanimitate membru de onoare al societăţii.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare mite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

Registre, blocuri, carnete

şi orice fel de

Furnituri de birou

pentru

unităţile militare

se pot procura cu preţuri moderate dela

Librăria UNIVERSUL s. a.

NOUA FABRICA DE POSTAV AZUGA S.A.

Depozite de desfacere proprii

POSTAV - AZUGA

— BUCUREŞTI 1 —
Strada Câmpineanu No. 4
Blocul Gambrinus
Piaţa Teatrului Naţional
Tel. No. 3.92.35

POSTAV - AZUGA

— BRAŞOV —
Strada Voevodul Mihai No. 13
Tel. No. 173

STOFE DE MODA

DIN LÂNĂ NATURALĂ

Pentru toate zilele
Pentru sport şi salon
Pentru toate anotimpurile
Pentru toate pungile

CIORAPI şi MÂNUŞI
PENTRU SPORT
CUVERTURI de PAT
Pleduri pentru voiaj

4206

FRICŢIUNEA
CARMOL
LA RĂCEALĂ

lei 22

Leii din Africa de Sud

Teroarea exercitată de regii pustiului. — Un turist a fost răpit în timpul somnului. — Atacul leilor asupra unui automobil. — Drama unei familii

Capetown, Septembrie

Deabia se obişnuise lumea să considere Africa de Sud ferită de pericole, iată că se vorbeşte din nou de apariţia unui număr imens de fiare. De fapt, pare că. fiarele hărţuite încontinuu şi împinse mereu din câmpiile, pădurile şi stepele lor netărmuite din ce în ce în regiuni mai pustii, au devenit mai sălbatice şi mai feroce.

Aceasta priveşte mai ales fiarele din parcul Krüger. E cel mai renumit şi cel mai mare parc din lume, suprafaţa lui corespunzând mărimii Belgiei, şi fiind împrejmuit din toate părţile. Sud-Africanii, mai ales, erau foarte mândri cu parcul lor, căci în această îngrăditură trăiau în deplină libertate, tot felul de animale sălbatice, natura fiindu-le deopotrivă prielnică. Dar în ultimul timp plângerile fermierilor din vecinătatea parcului au început să se înmulţească, deoarece leii au început să atace turmele şi să bage groaza în locuitorii din împrejurimi. Leii din parcul Krüger exercită o teroare groaznică asupra celorlalte animale, încât e mai mult decât probabil că e parte din ei vor fi ucişi.

RĂPIT IN TIMPUL SOMNULUI

Doi turişti din Rodesia veniţi să viziteze Africa de Sud, luaseră hotărîrea să petreacă o noapte sub cerul înstelat al stepei africane, instalându-se într'o colibă nelocuită. In timpul nopţii unul dintre turişti auzi un zgomot ciudat, care-l făcu să se deştepte din somn. El văzu o umbră stranie apropiindu-se de fereastră şi auzi un pâsâit uşor. Deodată umbra sări peste fereastră şi nu se mai auzi nimic. Rodesierul părăsi patul dintr'o săritură, îşi luă arma şi se apropie de patul tovarăşului său. Acesta era gol. Intr'o fugă ieşi afară, dar tot atât de repede făcu cale întoarsă baricadându-se în colibă, căci ceeace văzu cu ochii săi întrecea orice închipuire. O turmă flămândă de lei sfâşia cadavrul prietenului său. Leul îl omorâse în timpul somnului cu o lovitură de labă, după care înhăţând corpul nefericitului, sărise peste fereastră. A doua zi dimineaţă se găsiră resturi din corpul victimei.

LEII ATACA UN AUTOMOBIL

Leii îndrăznesc câteodată să atace pe călători chiar şi pe drumurile şi şoselele naţionale.

Un automobilist întâlni pe şoseaua, la 50 km. depărtare de Buluwayo, un când de animale, care de departe semăna cu o haită de câini. Când distanţa între maşină şi aceste animale se făcu mică, el constată cu groază că nu erau câini. ci 4 lei şi 7 până la 8 hiene. Automobilistul poseda o armă, dar numai 4 gloanţe, pe care le folosi cu succes, împuşcând cu ele patru fiare. Apoi, cu o sforţare uriaşe, dând toată viteza maşinei sale, începu o goană nebună pe viaţă şi pe moarte pe şoseaua plină de gropi. Trecu ca un fulger printre fiarele rămase în viaţă, iar acestea îl urmăriră cu înverşunare un timp destul de îndelungat. Norocul însă l-a ajutat, căci după o goană de aproape 2 ore, când aproape disperat şi simţind că puterile îl părăsiau, fu salvat de locuitorii unui sat, tocmai în clipa când maşina trecuse de primele case ale satului.

DRAMA UNEI FAMILII

Un caz îngrozitor s'a întâmplat la Lusaka (Rodesia de Nord). O tânără localnică năvăli aproape fără răsuflare în reşedinţa poliţienească a districtului, şi povesti cu vocea sufocată, cum ea, împreună cu tatăl, mama şi o soră mai mică, plecaseră de acasă să se ducă la o nuntă într'un alt sat, aflat la o distanţă de 50 mile înspre Nord. Apucându-i noaptea, toată familia se culcase pe câmp. Regiunea aceasta era de mai mulţi ani ocolită de fiare. Pe neaşteptate, în timpul nopţii, mama ei s'a deşteptat auzind strigătul de moarte al bărbatului ei. Dar era prea târziu, căci leul după ce-l omorâse cu o singură lovitură, începuse să-l mănânce. Inspăimântată, femeea îi sculă pe copii, spunându-le să se urce repede în pomii din apropierea lor. Ea reuşi să se caţere pe un pom, dar cea de a doua, în vârstă de numai 5 ani, dormea adânc, somnul dulce al copiilor, încât mama ei pierdu câteva secunde preţioase până ce reuşi s'o trezească. Leul, terminând cu tatăl, atacă femeea şi copilul, omorându-i pe loc. Din înălţimea pomului, fata privea neputincioasă la tragedia ce se petrecea în faţa ochilor ei. Leii, căci între timp mai veniseră la împărţirea prăzii încă câteva fiare, o simţiseră şi stăteau strânşi sub pomi. Cu toată foamea şi setea groaznică, fata rezistă timp de 2 zile, până ce în sfârşit leii plecară, iar ea, cu sforţări uriaşe, reuşi să coboare, fugind ca o nebună, până ce ajunse la reşedinţa poliţiei unde povesti groaznica tragedie.

CĂRŢI MUNCITOREŞTI

„PROBLEMELE MUNCITOREŞTI ŞI CONJUCTURA ECONOMICĂ"

de N. N. MATHEESCU

D. *N. N. Matheescu*, publicist, specializat în studierea problemelor sociale şi muncitoreşti, directorul „Revistei de studii sociologice şi muncitoreşti", a dat la iveală o nouă lucrare, intitulată *„Problemele muncitoreşti şi conjuctura economică"*.

Lucrarea cuprinde trei părţi şi anume:

Partea I. Comentarii economice şi sociale.

Partea II-a. Legislaţia muncii şi politica de stat.

Partea III-a. Jurisprudenţe muncitoreşti.

Iată problemele abordate, în cele 43 capitole ale lucrării: Economia dirijată şi politica socială. Repriza economică şi politica socială; Repriza economică şi politica socială; Nouile tendinţe ale biroului internaţional al muncii; Conjuctura şi migraţiuni; Şomajul; Conjunctura economico-socială şi înarmarea; Dirijarea creditului în interes social; Salariile; Sociologice: Sociologia dreptului muncitoresc; Probleme sociologice: Sistemul sociologic a lui C. Stere; Sociologia cooperaţiei; Sociale: Statutul modern al muncii în Franţa; Problemele sociale la expoziţia din Paris; Probleme muncitoreşti în Germania şi în Italia; Experienţa sindicală din America; Colaborarea sindicală socialistă-creştină în Belgia; Organizarea serviciului muncii pentru tineret; Culturalizarea muncitorimii; O teorie psihologică a crizelor; Consideraţii asupra crizei presei; Perfecţionarea condiţiilor de muncă; Sistematizarea plasării muncitorilor; Munca la domiciliu; Munca şi timpul liber; Necesitatea unui statut al funcţionarilor particulari; Munca feme- nină; Utilitatea unei bănci muncitoreşti a breslelor; Munca agricolă; Munca în comerţ; Munca în instituţii publice; Lucrările publice; Probleme meşteşugăreşti; Necesitatea institutului de credit pentru meseriaşi; Protecţia muncii naţionale; Asigurări sociale; Experienţa oamenilor de muncă; Nouile legiuiri muncitoreşti; Codificarea legislaţiei muncitoreşti; Lipsurile jurisdicţiei profesionale; Necesitatea tribunalelor de muncă; Jurisprudenţe muncitoreşti; Raport lu à la II-ème section du congrès de Rome „Lavoro e Gioia" - Geneva.

Multilateralitatea problemelor tratate, bogăţia datelor şi cifrelor statistice prezentate, concluziile obiective ale fiecărui studiu, în parte, fac din volumul d-lui N. N. Matheescu, lucrarea de largă documentaţie ştiinţifică în problemele muncitoreşti, necesară şi specialiştilor şi marelui public.

Dr. FELICIAN ELIAS
VENERICE
SEXUALE
Consult. 11-2 şi 5-9 seara.
STRADA ACADEMIEI 1 bis
alături de Hotel Esplanade
fost Bristol. Telefon 3.87.44.

BOLI de PIELE şi VENERICE
Dr. I. CERNA—Medic Primar
Consult 11-1 şi 6-8½
Pasagiul Român 9, Bucureşti
lângă Teatrul Naţional. Tel 32055

HEMOROIZI
TRATEAZA
Doctor I. SIMŞA
De la Facultatea din Paris
Strada Buzeşti 48
729

BOLI
venerice-urinare
Tratament dela 9—12 şi 2—7
Dr. CONSTANTIN TULIU BLANC
BULEVARDUL CAROL No. 58

Dr. H. MARTIN
Boalele sufleteşti Psihonevroze
NEVROZA SEXUALĂ
PSICHO - FIZIOTERAPIE
Consult. 8-11. 2-8. Telef. 40539
B-DUL ELISABETA 3 A

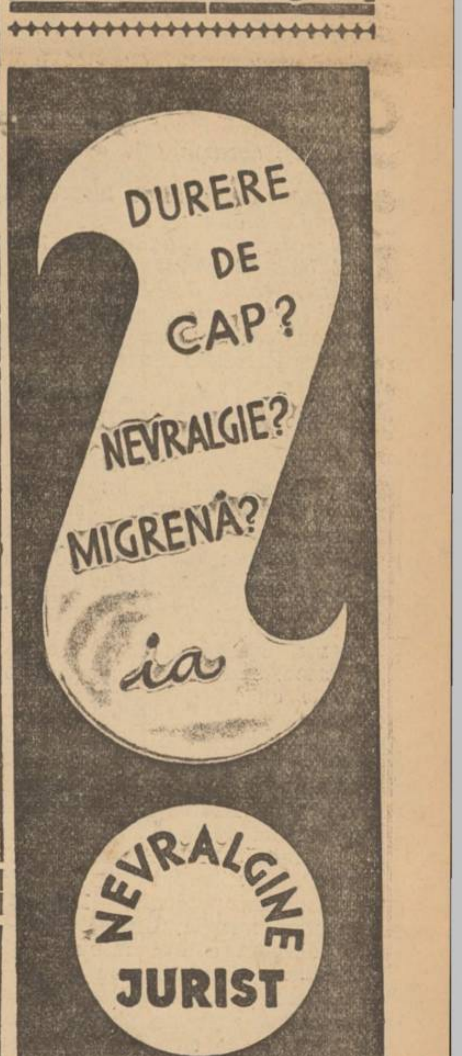

Din Nicoreşti

GOSPODAREŞTI. — Comitetul comunal pentru realizări gospodăreşti, format din d-nii: ing. C. Hurmuzache primar, dr. St. Pleşu medic de spital, Şt. Nicolau institutor, N. N. Teodorescu înc., Pr. Vasile Popa paroh, D-tru Agache perceptor, plotonier P. Duma şef de post şi Gh. Nicolau proprietar, a fost convocat la primărie şi de comun acord, a stabilit următorul program de lucru pentru timpul dela 20 Septemvrie la 15 Noemvrie 1939.

Dela 20 Sept. la 10 Oct. 1939 se va face culesul şi căratul porumbului. Dela 2—30 Octomvrie 1939 se va face culesul viilor. In tot timpul dela 20 Sept. la 15 Nov. c., după ce se va face culesul porumbului şi culesul viilor, se vor face ogoare de toamnă şi se va semăna grâul de toamnă; asemeni îngropatul viilor.

In acest timp familiile nevoiaşe ale celor concentraţi cum şi familiile celor cărora li s'au luat caii şi căruţele la rechiziţie, vor fi ajutate spre a se putea strânge şi aduna recoltele depe câmp.

— Primăria locală a cerut tuturor şcoalelor din comună, un tablou cu elevii săraci, cărora urmează să li se dea cărţi gratuite.

Citiţi
„ZIARUL ŞTIINŢELOR ŞI AL CĂLĂTORIILOR"